

## J 1,1–5

Děti, minulý rok v nedělce jste si vyprávěli příběhy z různých evangelií – pamatujete si, jak se jmenovali ti evangelisté? Marek, Matouš, Lukáš – ten napsal evangelium a jeho pokračování Skutky apoštolů. Letos budeme pokračovat evangeliem, které napsal Jan.

Na začátek vám povím něco o Janovi a o jeho křesťanském sboru, do kterého Jan chodil. Nebyl to nijak obrovský sbor. A byl to sbor v obtížích. Císař v hlavním městě Římě se totiž rozhodl, že lidé, kteří neuctívají římské bohy, jsou nebezpeční. Křesťané věřili v jednoho Boha a jeho Syna Ježíše a římským bohům ani císaři se neklaněli. Odmítali je uctívat. Tak začal císař křesťany pronásledovat. Jeho vojáci po nich pátrali, zatýkali je, věznili i popravovali.

Tyhle starosti začaly Janův sbor obklopotovat jako tma a dotírat na něj. A Jan si uvědomil: „Lidé ve sboru potřebují slyšet příběhy o Ježíšovi tak, aby věděli, že Ježíš je s nimi i dneska, i v jejich těžkostech a v nebezpečí. Je s námi, když máme radost, ale i když máme strach. Napíšu o lidech, kteří se s Ježíšem setkali, a to setkání proměnilo jejich život. Ježíš jim dal naději a odvahu. A napíšu to tak, aby každý pochopil, že když mluví Ježíš, je to jako bychom poslouchali slova samotného Boha. A když něco Ježíš dělá, tak v jeho jednání jsou vidět Boží činy. Ať každý ví, že i dnes Ježíš v našem životě, ve kterém je někdy tma, působí jako světlo naděje.“

A tak Jan přemýšlel, jak začne. Čím bude jeho evangelium začínat? Jestli jako Marek bude začínat Ježíšovým křtem, nebo jako Matouš a Lukáš Ježíšovým narozením. Ale nakonec se Jan rozhodl jinak. Začne básní, která bude stručná a výstižná, tak aby se dala zapamatovat. A v té básni stručně vyjádří to hlavní, kým Ježíš je, proč je pro nás křesťany tak důležitý.

Četli jsme začátek té jeho básně, já jej teď přečtu ještě jednou a vy dávejte pozor, některá slova se tam opakují. To jsou klíčová slova. Víte, co je to klíčové slovo? To je slovo, kterým jako klíčem odemykáme význam nějakého sdělení. Jdou to důležitá, zásadní slova. Takže se vás pak zeptám, která si myslíte, že jsou ta klíčová slova?

1. Na počátku bylo Slovo,
2. to Slovo bylo u Boha,
3. to Slovo bylo Bůh.
4. To bylo na počátku u Boha.
5. Všechno povstalo skrze ně
6. a bez něho nepovstalo nic, co jest.
7. V něm byl život
8. a život byl světlo lidí.
9. To světlo ve tmě svítí
10. a tma je nepohltila.

Která slova se zde opakují? Je jich celkem sedm.

1. SLOVO – 2. BŮH – 3. POČÁTEK – 4. POVSTAT – 5. ŽIVOT – 6. SVĚTLO – 7. TMA

Kolikrát zde bylo „slovo“ – 3x  
Kolikrát zde byl „Bůh“ – 3x  
Kolikrát zde byl „počátek“ – 2x  
Kolikrát zde bylo „povstat“ – 2x  
Kolikrát zde byl „život“ – 2x  
Kolikrát zde bylo „světlo“ – 2x  
Kolikrát zde byla „tma“ – 2x

Tak těchto sedm klíčových slov vyjadřuje o Ježíšovi to,  
že je Božím slovem od počátku světa,  
že skrze něho všechno povstalo, tedy všechno bylo stvořeno,  
že v něm má člověk život a světlo, tedy posilu a naději  
a že tato naděje je silnější než tma, tedy než trápení a strach.

Ta báseň ještě pokračuje, někdy si ji probereme celou, ale pro dnešek myslím stačí tato její první sloka. Co myslíte, líbila se lidem v Janově sboru?

Určitě ano, protože jinak by se nám nedochovala až do dnes. Dochovala se nám právě proto, že se tehdy lidem moc líbila, a tak si ji opisovali a opakovali, když jim bylo smutno nebo když měli strach. Když si potřebovali připomenout, že Ježíš je s nimi, jako Boží slovo, které dává jejich životům smysl. Je s nimi jako světlo, které jim svítí ve tmě. I když si už na Pána Ježíše nemohli sáhnout, nebyl s nimi tak, jako jsme teď tady spolu my, tak byli ujištěni o tom, že je s nimi jako světlo, které tma nepohltí.

I když je pronásleduje císař a jeho vojáci, i když mají někdy strach, že je jich málo, připadají si sami, tak Ježíš je s nimi jako světlo, které tma nepohltí. To jim dodávalo sílu, odvahu a naději.

*Rozsvítím svíčku.* Na světlo si taky nemůžeme sáhnout, ale díky němu vidíme, díky němu se ve tmě nebojíme. Ježíš je s námi jako světlo, které svítí ve tmě a které tma nepohltí.

Zkuste si tu první sloku Janovi básně sestavit, má deset řádků.

Dám vám těch deset řádků samostatně vytištěných a poskládejte je tak, jak jdou po sobě a pak prosím, aby to někdo nahlas přečetl.